तेषामिति तेषांयोगिनां भूतात्माजीवः सततंसर्वदा सक्ष्मैःसप्तिर्मुणैर्गुणकार्थेर्महदहंकारपंचतन्मात्राख्यैर्युतोनित्यंचिरणुरिद्वादिलोकेषुसंचरणशीलः सदाऽनित्यःकालत्रयेपिमिथ्यात्वादिनित्योबाधितोव्य वहारतोऽजरामरश्वभवित ॥ ७ ॥ एवंयोगिनांसक्ष्मदेहापरोक्ष्यमुक्तंमूढानामितदस्तीत्याह मनइति मनोबुद्धिभ्यांपराभूतोजितःस्वभेष्विपस्तदेहंपरदेहंचस्थूलादन्यंवेत्तीतितथा ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ एवं स्वमइवगर्भेशयनंप्राप्तोऽपितत्रत्येर्जाठराग्र्यादिभिर्द्वःखंनामोतितदृष्ट्यातत्राग्र्यादेरभावादित्याह अहेति अहेतिप्रसित्ध्यर्थमच्ययं ऊष्माजाठरीयस्तदंतर्गतः॥ ११ ॥ अस्यैवदुर्त्वेयत्वमाह तमिति तमेतमात्मा नं अतितेजाःपरमेश्वरस्तस्यांशिमवांशं मूर्तिषुदेहेषु ॥ १२ ॥ कथंतर्श्वात्मप्राप्तिरतआह योगेति अनुष्कुासानिअचेतनानिस्थूलशरीराणि अमूर्तानिसक्ष्मशरीराणि वज्ञोपमानिब्राह्मप्रलयेऽप्यविना शीनिकारणशरीराणि अतिकामंत्रीतिशेषः केतमात्मानयेपरीप्सवःप्राप्तुमिच्छवोभवंति योगेनदेहत्रयमुष्ठंचयतामात्मप्राप्तिरित्यर्थः॥ १३ ॥ आश्रमकर्मसुकर्मच्छिदेषु एतन्मदुक्तंवाक्यं योगंयोगप्रधानं शां *

तेषांनित्यंसदानित्योभूतात्मासततंगुणैः॥समिस्त्वन्वितःस्क्ष्मैश्वरिष्णुरजरामरः॥७॥मनोबुद्धिपराभूतःस्वदेहपरदेहिवत् ॥स्वप्नेष्विद्धातासु खढुःखयोः॥८॥तत्रापिलभतेदुःखंतत्रापिलभतेसुखं॥कोधलोभौतुतत्रापिकत्वाव्यसनमर्च्छिति॥९॥प्रीणितश्रापिभवतिमहतोर्थानवाव्यहि॥ करो तिपुण्यंतत्रापिजीविद्यावस्यात् ॥१०॥अहोष्मांतर्गतश्रापिगर्भत्वंसमुपेयिवान्॥दशमासान्वसन्कुक्षौनैषोन्नमिवजीर्यते॥११॥तमेतमिततेजोंशंभू तात्मानंहिद्स्थितं॥तमोरजोभ्यामाविष्टानानुपश्चंतिमूर्तिषु॥१२॥योगशास्त्रपराभूत्वातमात्मानंपरीप्सवः॥अनुद्धासान्यमूर्तानियानिवज्ञोपमान्यपि॥॥१३॥पथ्यभूतेषुस्रष्टेषुचतुर्थाश्रमकर्मसु॥समाधौयोगमेवैतन्छांढिल्यःशममबवीत्॥१४॥विदित्वासमसूक्ष्माणिषढंगंचमहेश्वरं॥प्रधानविनियोग इःपरंबद्धानुपश्चति॥१४॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०मोक्ष०श्वकानुप्रश्निविचाश्वदिधकद्दिशततमोऽध्यायः॥२५३॥

हिल्योमुनिरब्रवीत् कीदृशंयोगंसमाधौशमंसमाधिकालीनंकारणभावात्परभूतंशमंसर्वटत्त्यपशमात्मकं तत्रसंन्यासिनांध्यानार्थएवसंन्यासइतरेषामाश्रमिणामिपकर्मिच्छिद्रेषुध्यानंविहितमेवेत्यर्थः सोयंश मश्लादोग्येपिशांहिल्यब्राह्मणेसंवेखित्वदंब्रह्मतज्ञलानितिशांतउपासीतेत्यादिनाविहितः तत्रब्रह्मणएवजायतेतत्रेवलीयतेतेनैवअनितिचेष्टतेचेतितज्ञलानितिहेतोर्यतःसर्वब्रह्मतउत्पन्नमतोब्रह्मेव अतःऐका त्यदर्शित्वेनरागद्वेषादिशून्यतयाशांतोभूत्वाउपासीतेतिश्रुत्यर्थः ॥ १४॥ उपसंहरति विदित्वेति सप्तस्क्षमाणिइंद्रियार्थमनोबुद्धिमहत्तत्वाव्यक्तपुरुषान्तराहित्वा षडंगंमहेश्वरं जगत्कारणंयोगबलेन विदित्वा षडंगानितु सर्वज्ञतातृतिरनादिबोधःस्वतंत्रतानित्यमलुप्तदृष्टिः अनंतशक्तिश्वविभीविभुज्ञाःषडाहुरंगानिमहेश्वरस्येतिवायुपुराणोक्तानि प्रधानंत्रिगुणात्मकमज्ञानंतस्यविनियोगोविपरिणामइदंजग दितिजानन् परंब्रह्मशाखायस्थानीयादीश्वरादांतरंचंद्रस्थानीयं अनुगुरुवेदवाक्यमनु ध्यानेनपश्यितसाक्षात्करोति ॥ १५॥ इतिशांति भो ०ने ० भा ० त्रिपंचाशदिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५३॥ **